

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci žalobce: **I. Ch.**, zastoupeným Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem, se sídlem Sekaninova 36, 128 00 Praha 2 Nusle, proti žalovanému: **Ministerstvo Vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, ze dne 9. 10. 2017, č.j. OAM-746/ZA-ZA11-ZA20-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění (dále jen „zákon o azylu“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany z důvodu nepřipustnosti žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

Žalobce ve své žalobě napadá celý výrok výše uvedeného rozhodnutí. Žalobce dále uvádí dva žalobní body, pro které spatřuje dané rozhodnutí za nezákonné. V prvním bodě žalobce namítá, že správní orgán nezjistil skutečný stav věci a v bodě druhém spatřuje nezákonnost ve špatném posouzení po právní stránce situaci žalobce. Jako argumentaci k žalobním bodům žalovaný uvádí aktuální bezpečnostní situaci na Ukrajině, kde měl žalobce v obci T., okres T., Zakarpatská oblast, poslední bydliště před odchodem z Ukrajiny. K situaci na Ukrajině žalobce uvádí, že situace zde není bezpečná a že má obavy z války a konfliktu se separatisty. Na objasnění svého tvrzení žalobce uvádí četnost armádních cvičení v oblasti, do které jsou zapojeny armády různých států světa. Žalobce dále uvádí, že se neztotožňuje se stanoviskem Ministerstva vnitra ČR a dalších subjektů tvrdících, že v oblasti je klid a mír. Z těchto důvodů má žalobce za to, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu.

Dále žalobce upozorňuje, že se správní orgán nezabýval rodinou situací žalobce, která je podle jeho názoru humanitárním případem zvláštního zřetele hodným pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Žalobce především poukazuje na skutečnost, že je v novém partnerském vztahu, ve kterém se narodilo dítě, jehož je otcem, o čemž se vede u Okresního soudu v Pardubicích řízení o určení otcovství. Žádné další argumenty a tvrzení žalobce v žalobě neuvádí a navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím právním a skutkovým závěrům:

Žalovaný rozhodoval v žalovaném rozhodnutí o žádosti ve věci mezinárodní ochrany žalobce podanou dne 8. 9. 2017. Dne 14. 9. poskytnul žalobce žalovanému veškeré údaje k vyřízení žádosti. Správní orgán ve svém rozhodnutí konstatuje údaje mu poskytlé, především rodinný status žalobce a jeho historii pobytu mimo Ukrajinu. Dále správní orgán uvádí, že žalobce v minulosti již žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice podal a je vedena u správního orgánu pod č.j. OAM-58/LE-LE05-2016. Správní orgán tuto předchozí žádost věcně posoudil, poté zamítnul a mezinárodní ochranu neudělil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce 6. 7. 2016 žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem a následně také kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud dne 10. 8. 2017 odmítl. Správní orgán při posuzování současné žádosti provedl srovnání s předchozí žádostí o udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán konstatuje, že v předchozí žádosti žalobce jako důvody uvádí rodinou situaci, především manželku a děti, kterým chce být na blízku a dále také bezpečnostní situaci na Ukrajině z důvodu obavy z válečného konfliktu. Jiné důvody žalobce v předchozí žádosti neuvedl. Jak je již výše zmíněno, správní orgán tyto důvody posoudil v předchozí žádosti, tuto žádost odmítl a své rozhodnutí odůvodnil. Vzhledem k tomu, že správní orgán nespatřuje rozdíl v důvodech a skutečnostech v předchozí a současné žádosti, neshledal důvod pro opakované posouzení současné žádosti a označil žádost jako nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Z tohoto důvodu správní orgán řízení o žádosti dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

Podle ust. § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany rozumí druhá a opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a všechny žádosti následující po ní.

Z platné právní úpravy pak lze vyvodit závěr, že v daném druhu řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany již není třeba opakovaně rozebírat důvodnost jednotlivých azylových důvodů jako v řízení o původní žádosti, ale toliko posoudit, zda v daném případě nedošlo k podstatné změně okolností, jež by odůvodňovala možnost opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30.9.2016, čj. 78 Az 32/2016-18).

V první řadě je potřeba konstatovat, že soud zde rozhoduje o žalovaném rozhodnutí, kterým se řízení o žádosti zastavuje pro nepřípustnost, nikoliv o rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany. Z tohoto důvodu soudu nepřísluší hodnotit, zda-li jsou naplněny některé zákonné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, které uvádí žalobce v žalobě. Soud bude tedy zkoumat zákonnost rozhodnutí o zastavení řízení a nebude zde rozebírat důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Tyto důvody posoudil již Krajský soud v Ústí nad Labem a Nejvyšší správní soud jak je uvedeno výše.

Soud má za prokázané, že žalovaný o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu rozhodoval již v minulosti jednou, a tedy současná žádost je žádostí opakovanou dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Opak ani žalobce nenamítá. Otázkou k posouzení však je, zda-li správní orgán správně aplikoval ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) a k tomu navazující § 25 písm. i). K tomu aby správní orgán označil žádost jako nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) musí ji nejprve posoudit jako nepřípustnou dle § 11 odst. 1 zákona o azylu který zní *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.“* Z dikce zákona jasně plyne, že se primárně přípustnost opakované žádosti posoudí z toho hlediska, zda-li se objevily *„nové skutečnosti nebo zjištění“*. Na tuto podmínku také apeluje Nejvyšší správní soud, který ve svém rozhodnutí ze dne 11. 6. 2009, sp. zn. 9 Azs 5/2009 říká: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“* Ze spisového materiálu je patrné, že první žádost žalobce ze dne 9. 5. 2016 byla odůvodněna bezpečnostní situací na Ukrajině, kde žalobce konstatoval, že je nebezpečí i v části Zakarpátí odkud pochází. Jako další důvod uvedl rodinnou situaci, konkrétně narození jeho dcery v České republice. Správní orgán neshledal žádost patřičně odůvodněnou a rozhodl o neudělení mezinárodní

ochrany v ČR a dostatečně své rozhodnutí odůvodnilo. To potvrzuje také rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem a následně také rozsudek Nejvyššího správního soudu, které rozhodnutí potvrdily. V druhé žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 8. 9. 2017 žalobce opět uvádí jako důvod bezpečnostní situaci na Ukrajině a rodinnou situaci, zejména tedy manželství a otcovství k narozené dceři, pobývajícím na území České republiky. Tyto skutečnosti žalobce v žalobě nikterak nevyvrací.

Soud se tedy ztotožňuje s názorem správního orgánu, že jde o opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, a že žalobce v žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti či zjištění. Tak žalobce neučinil ani v projednávané žalobě. Skutkově i právně jsou důvody v současné i předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany totožné a lze tedy současnou žádost posoudit jako nepřipustnou dle § 11a odst. 1 a jako nepřipustnou ji také označit dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2009, sp. zn. 4 Azs 23/2009). Shledá-li správní orgán, že v žádosti nejsou nové skutečnosti a zjištění a je proto nepřipustná, nebude správní orgán dle § 10a odst. 2 znovu věcně posuzovat důvody, o nichž rozhodl v řízení o předchozí žádosti. Na toto téma se vyjádřil i Nejvyšší správní soud, který uvádí: *„Pokud jde o námitku vytýkající nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů, neboť se krajský soud nezabýval důvody uváděnými v žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu po věcné stránce, lze souhlasit s žalovaným, že pokud bylo řízení o žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany zastaveno a žádost stěžovatele posouzena jako nepřipustná z toho důvodu, že státem příslušným zabývat se jeho žádostí o mezinárodní ochranu je Maďarsko, již nebylo namístě věcně posuzovat jednotlivé důvody stěžovatelovy žádosti z toho hlediska, zda stěžovatel splňuje podmínky pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (viz nyní § 10a odst. 2 zákona o azylu).“* (rozsudek NSS ze dne 12. 9. 2016 č.j. 5 Azs 195/2016 - 22). Pro uplatnění § 10a odst. 2. zákona o azylu není vůbec rozhodující, z jakého zákonného důvodu správní orgán žádost označil za nepřipustnou a je tedy zcela na místě se s názorem Nejvyššího správního soudu ztotožnit. V takovém případě má soud za správné rozhodnutí správního orgánu, který skrze § 25 písm. i) zákona o azylu řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil.

Před vypořádáním s žalobcovým druhým žalobním bodem soud zdůrazňuje a opakuje, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, který zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany z důvodu nepřipustnosti, soudu nepřísluší hodnotit, zda-li jsou naplněny zákonné důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci. To samé platí i v rámci udělení či neudělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu správním orgánem. Soud se s tímto bodem vypořádá pouze nad rámec své rozhodovací pravomoci v části rozhodnutí obiter dictum.

Žalobce upozorňuje na možnou existenci skutečnosti hodné zvláštního zřetele, kterou spatřuje právě v otcovství k nezletilé dceři E. P., o jehož určení se vede řízení u Okresního soudu v Pardubicích. Žalobce tvrdí, že jeho situace je humanitární případ zvláštního zřetele hodný a měl by mu být poskytnut humanitární azyl. Skutečnost zvláštního zřetele hodná je neurčitý právní pojem spojený se správním uvážením. Rozhodnutí o udělení humanitárního azylu je pouze na správním orgánu a samotné správní rozhodnutí v této věci podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického

usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z těchto skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry (rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2004, sp. zn. 5Azs 47/2003). Nicméně soud konstatuje, že již v minulosti se soudy rámcově vyjádřili k institutu humanitárního azylu a vyslovily, co skutečností zvláštního zřetele hodnou být nemůže. Rozhodování Nejvyššího správního soudu již několikrát konstatovalo, že rodinné poměry spočívající v manželství či rodině nejsou skutečnostmi zvláštního zřetele hodné (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2003, sp. zn. 7Azs 3/2003, shodně s rozsudkem ze dne 16. 2. 2005, sp. zn. 4 Azs 333/2004). V důvodové zprávě k zákonu o azylu uvádí zákonodárce: „*V případech odůvodněných zdravotním stavem cizince nebo s ohledem na jeho vysoký věk může Ministerstvo vnitra na základě své úvahy udělit azyl z humanitárních důvodů.*“ **Nelze tvrdit, že je tento výčet taxativní, lze však dle důvodové zprávy usoudit, jakým směrem v rámci humanitárního azylu má správní orgán podle úmyslu zákonodárce rozhodovat.**

Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobci neměli právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému právo na náhradu nákladů řízení podle obsahu spisu nevzniklo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 18. ledna 2018

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: